

Tuyệt Vọng Tuyệt Vời

Khi người ta tuyệt vọng, nói được câu tuyệt vời: "Chúng mình xa nhau thôi, hồn của ai nấy giữ!".

Lời đó trong Lịch Sử...mà Sử Gia không ghi! Nhớ...Nguyễn Thái Học đi / cũng đã thốt câu đó!

"Quê Hương Là Đất Tổ Muôn Năm Vẫn Còn!". Mười ba phát súng Pằng! Pằng! Chắc không ai quên nhỉ?

Cô Nguyễn Thị Giang tự tử, mộ ở đâu ở đâu? Cô Giang bắn vào đầu, viên đạn Tuyệt Vời Lịch Sử!

Tôi muốn nhắc tới Bà Triệu Ẩu, tôi muốn nhắc chuyện Hai Bà Trưng...Lịch sử còn sáng trưng / sao ai nữ che đậy?

Tại sao máu người mình chảy?
Tại sao máu người mình rơi?

Lê Lợi nhất trên đời
Trối một câu bất hủ: "Không ai thoát Sinh Tử / Ta chết nhớ làm Giỗ / Ta / sau Lê Lai một ngày!".

Hăm mốt Lê Lai, hăm hai Lê Lợi...
Câu nói Hay vạn đại...bao triều đại lãng quên!

Chắc...chắc tôi đã điên / nhắc câu khi tuyệt vọng / giữa lằn ranh chết - sống: Chúng Mình Xa Nhau Thôi! Hồn Của Ai Nấy Hỡi Ơi! Hồn Của Ai Nấy Giữ!

Tôi qua nhiều bãi mộ, đời gọi Bãi Tha Ma...có cái gì xót xa / chảy theo dòng nước nước mắt...

...nhớ Chinh Phụ Ngâm Khúc...tôi khóc một mình tôi: "Chàng từ đi vào nơi gió cát...đêm trăng này nghĩ mát nơi nao?".

Bạn ơi! Đời là chiêm bao! Không lẽ là Chiêm Bao?

Trần Văn Lệ